

**Verzameling
Foto verhalen 1**

Martin Wichink

Voorwoord.

Als heel jong is Martin Wichink begonnen met het schrijven van verhalen.

Het gaf hem de mogelijkheid om zich tijdens het schrijven terug te trekken in zijn eigen door letters en woorden gevisualiseerde wereld.

Deze “verzameling foto verhalen” is een bundeling “ongeslepen” emoties uit het dagelijks leven, vormgegeven in verhalen en gedichten van deze prijswinnende auteur.

Deze prachtig samengestelde bundel van Martin’s meest toonaangevende teksten, geeft de lezer een verfrissende unieke kijk op de wereld.

Deze foto verhalen is het eerste verzamelingsbundel welke op deze manier in openbaarheid komt en is ontstaan uit zijn passie voor schrijven.

Martin Wichink.

Inhoud van deze verzameling verhalen:

All you need is love.

Zou mijn romantische wens uitkomen? Je leest het in dit verhaal.

Cowboy.

Over het harde leven van een cowboy. Het is een kwestie van overleven.

De muzikwink.

Een stukje nostalgie uit de vorige eeuw. Plaatjes luisteren van vinyl of de eerste compact disk.

Eindelijk weer thuis.

Hoe een thuiskomst gevoel wordt ervaren na een lange reis. Is dit voor jou ook zo herkenbaar?

Kerstboom misbruik.

Als je het nuchter bekijkt, verslijten we veel kerstbomen in ons leven. Je leest het hier.

Wens je veel leesplezier.

All you need is love.

Wordt het weer een stille kerst of gaat dit jaar alles anders. Ben een trouwe fan van All you need is love kerstspecial, maar heb ook mijn twijfels. Kan de bus wel komen in deze achterstandswijk, zoals het bekend staat. Her en der geparkeerde auto's langs de smalle wegen. Kerstversiering zie je wel bij de mensen binnen, maar een versierde straat zit er niet in.

Het gebeurde afgelopen vakantie, een achtdaagse reis naar Benidorm. Natuurlijk all inclusive, want al had ik drie jaar gespaard hiervoor, extra kosten mochten er niet meer bij komen. Dus heerlijk bij bruinen, eten en drinken. Achter de bar stond een vriendelijke jongeman. Hij sprak redelijk Nederlands, de taal vormde geen obstakel. Op de laatste avond vonden onze lippen elkaar bij een intense zoen. Een mooie romantische avond om nooit weer te vergeten.

Het afscheid viel ons zwaar. In een opwelling riep ik op weg naar de bus, die ons zou wegbrengen naar het vliegveld: "Zie ik je met de Kerst?" Een duim omhoog was het laatste wat ik van hem zag.

Ik werp nog een blik naar buiten. Het regent en zie nog steeds geen bus. Onverwachts klinkt de deurbel. Mijn hart bonst, zou het dan toch nog...

Cowboy.

Het werk is gedaan. De koeien zijn afgeleverd bij de nieuwe eigenaar. Daar kregen die een nieuw brandmerk van de ranch. Het seizoen is hiermee ten einde, dus trekt de cowboy dan naar een stad, waar de komende weken rodeo's worden gehouden en zo nog extra geld valt te verdienen voor de komende winter. Bij het licht worden van de dag, maakt hij zich klaar om te reizen. Zodra de zon de aarde enigszins verlicht, stap de cowboy op zijn opgetuigde paard en gaat op weg. Eerst door een cactusbos, maar daarna wacht hem nog een stuk woestijn. Deze wil hij zo snel mogelijk doorkruizen, voordat de brandende zon hoog aan de hemel staat. Daarna volgen de bergen, waar de pas er doorheen hem tot de stad brengt. Daar kan de cowboy even rusten, net als zijn trouwe viervoeter en een plek zoeken voor de nacht. De volgende dag verder trekkend, waar de contouren van de stad steeds dichterbij komen. Het feest kan beginnen.

De muziekwinkel.

Wat ben ik er vroeger veel geweest. Het zal zo begin jaren tachtig zijn geweest. Muziek luisteren was toen al een groot goed. Veronica was hot met de top 40 van Lex Harding. Een blaadje met het overzicht van deze hitlijst was gratis te halen in de muziekwinkel, dus elke vrijdag daar even naar toe. Die moest je hebben. In een hoekje was er een soort van bar, waar je met de koptelefoon op kon gaan zitten om te luisteren naar een single of een lp. Singles kocht je natuurlijk het meest, maar het nieuwste album van je favoriete band vergrootte ook jouw eigen verzameling.

Later kwamen de verzamel lp's over de jaren zestig, zeventig in trek. Of een radiozender had zijn eigen verzameling met favorieten uitgebracht. Natuurlijk ging je eerst alle liedjes luisteren, want een lp was in die tijd wel een hele uitgave.

Verder werden deze middagen of koopavonden gecombineerd met boodschappen halen, shoppen en een terrasje pakken voor koffie of wat fris. Zo hebben we heel wat vrijdagavonden of zaterdagmiddagen gevuld met leuke herinneringen. Het was altijd gezellig druk in het centrum.

Dat door deze foto zo nog weer even mag terugblikken over een tijd van veertig jaar geleden.

Eindelijk weer thuis.

Eindelijk weer thuis. Klinkt gek hé, maar je moet wel weten dat ik als zeeman op internationale wateren mijn brood verdien. Soms zijn wij maanden van huis. Heb ondertussen al vele uithoeken van de wereld mogen ontmoeten.

Kom nu net vanuit Dubai terug, waar we al een poos met ons baggerbedrijf bezig zijn bij de zogenaamde palmeilanden in zee voor de kust. Deze worden kunstmatige eilanden genoemd, omdat ons baggerbedrijf zand opspuit, zodat er zandplaten ontstaan. Het eiland wordt versterkt en opgehoogd. Gebouwde golfbrekers moeten ervoor zorgen dat het zand niet terugstroomt in de uitgebaggerde geulen voor de internationale scheepvaart. Daarnaast moet de aangelegde eilanden voor meer toerisme zorgen in dat gebied, dus kon een vliegveld op een van de grotere eilanden dan ook niet uitblijven.

Wel handig hoor. Nu kon ik rechtstreeks terugvliegen vanuit Dubai Airport. Wel gek voor een zeeman he. Onze materialen blijven daar nog wel een poos hun werk doen met de nieuwe werkploegen. Voorlopig heb ik even de tijd voordat ik terugga naar het schip.

Mijn plunjezak wordt thuisgebracht, dat heb ik al geregeld. Zelf maak altijd graag eerst een wandeling naar huis. Het is maar een half uur lopen, dus na een vlucht van twaalf uur is het ook heerlijk om je benen op die manier te strekken.

Nu kom ik op het mooiste punt. Kijk je even mee. Daar is het zicht op de zee en aan de voet van deze rotsgebergte ligt ons dorp, waar mijn jeugddroom als zeeman begon. Vele mannen uit het dorp leven van de zee, als vissers of baggeraars, dus zo gek was die droom dan ook niet.

Ik geniet elke keer weer van dit mooie uitzicht. Nog een geluk dat het zo helder is, dan kan je mooi ver kijken. Langzaam volg ik nu het pad naar beneden om zo het dorp te bereiken. Moeder de vrouw zal blij zijn. Eindelijk weer thuis.

© Web Tales

Kerstboom misbruik.

Ken je het spelletje nog, dat een persoon de tweede persoon een verhaaltje in het oor fluistert en deze weer moet doorvertellen aan de volgende in de rij. Net zo lang tot iedereen geweest is en de laatste mag het verhaal weer hardop vertellen. Hoe langer de rij, hoe meer erbij komt en eraf gaat. Het gaat een eigen leven leiden. Met de kerstboom is dit eigenlijk niet anders.

Ga zelf maar eens na. Wat doen we nu met kerst. We gedenken al tweeduizendnegentien jaar de verjaardag van een kind met de naam Jezus. Iemand die we eigenlijk helemaal niet kennen, daar bouwen we dan een feestje omheen. Het lijkt wel een sprookje. Een sprookje wat al eenentwintig eeuwen wordt doorvertelt en geloofd. Als je de bijbel erop na slaat, dan komt dit voor in het land Israël. Daar groeien vijgen- en palmbomen.

We weten dat toen de teller op nul is gezet. Dat dit samen is gegaan is op zich wel bijzonder, maar dat dit zo de gehele wereld is overgegaan lijkt wel een sprookje op zich. Men heeft dan wel over schrift geleerden, maar papier hadden ze toen nog niet. Er

werd gekrast op steen of in een stuk hout. Nu zouden het beeldhouwer en houtbewerker zijn, maar dat terzijde.

Vijgenbomen en palmen konden in het koude noorden niet overwinteren, dus is er een variant op bedacht. Sparren en dennenbomen groeiden hier in overvloed en was in de winter ook nog eens groenblijvend. Dus een handige Harrie heeft het kerstverhaal hier aangepast.

De drie wijzen hadden goud, mirre en wierrook bij zich. Tegenwoordig spuiten we de kerstballen goudkleurig of kopen deze zo in de winkel. We gebruiken badolie of shampoo en we steken er een geurkaars bij aan. Dus ook hier zijn er dingen aangepast.

Sparrenhout wordt normaal gebruikt om huizen mee te bouwen, maar kent nu ook vele andere doeleinden. Het is dan eigenlijk ook wel vreemd, dat men deze boom heeft uitgekozen voor de kerst. Het wordt snel gekweekt en verkocht met of zonder kluit voor de kerst. Met een kluit hoop je op een plekje in de tuin, zodat de kerstboom nog een ronde mee kan, mits deze niet te hoog is geworden. Zonder kluit wordt in een standaard gezet of net als de boom met kluit in een

emmer vol zand gezet. Deze wordt goed nat gemaakt, zodat de boom zich nog een keer kan volzuigen met water. Anders vallen de naalden wel heel snel. De top wordt eruit geknipt om te kunnen pieken. Na de boom versiert te hebben, noemen we het een kerstboom. Met of zonder kribbe, dat hangt soms van het geloof af. Na een paar weken wordt de boom afgetuigd en beland buiten in de tuin. Vroeger ging het hout dan nog op in de houtkachels. Later kwamen de verzameling en verbranding erbij, waar de schoolkinderen met hun lootjes mee konden dingen naar een paar kleine prijsjes. Milieutechnisch mag dit niet meer en dan heb ik over het verbranden ervan. Nu worden de bomen nog steeds verzameld voor een prijs, maar worden direct versnipperd en verdwijnt weer tussen de gemeenteperken. Het enige dat goed is, is dat de kinderen buiten komen in de frisse lucht.

Als we toch milieuvriendelijk bezig willen zijn, dan pakken we planken van dennenhout en timmeren daar een kerstboom van. Goed gemaakt kan deze jarenlang mee. Die zou dan moeten blijven staan door het gehele jaar. We kunnen er wensen inhangen of taken die we toch nog op onze bucketlist hebben staan. Zo worden we er elke dag aan herinnerd, wat we nog moeten of

willen doen. Bij elke opdracht die uitgevoerd is, mag je een slinger in de boom hangen. Hoe mooier versierd, hoe meer taken er zijn gedaan. Kijk dan heeft de kerstboom echt nut en mag aan het einde van het jaar gevierd worden, met als speciale gasten, het kinderke Jezus, spieker Jozef en Maria. Samen de zonden overdenken en nieuwe wensen schrijven voor het nieuwe jaar.

© Web Tales

Hoop dat je van deze verzameling hebt genoten.

Op mijn website staan nog meer fotoverhalen en gedichten in deze bundelvorm.

Kom, kijk en download op:

<https://haarle15.jouwweb.nl/verhalen-gedichtenbundels>

Tot gauw.

Met vriendelijke groet,
Martin Wichink.